

шатъ. Между това време Менторъ ми говореше на ухо, щещь ли се отрѣкти отъ отечество твое? Гордость за да царствувашъ може ли те сотвори да заборавишь Пенелопу, коя те чека като єдну саму и послѣдню надѣжду свою, и великаго Одиссеа кого Бози опредѣлиха да ти го пратать? Тія глеголи ми пронизаха сердце, и возбраниха суетное желаніе мое що имахъ за да царувамъ.

До толко, єдно глубоко молчаніе всего онаго собранія многочисленнаго даде ми благовреміе да говора тако: о славній Критяни, азъ не самъ достоинъ да вы управлявамъ. Прорѣченіе кое понапредъ казахте, показова явно, че Миносовый родъ тога ще престане да царува, кога влезе въ той островъ єдиць странникъ, кой ще содѣйствува да царствоватьъ законн мудраго Царя не рѣче обаче че той странень ще царува. Ще вѣровамъ че азъ самъ той странень показанъ отъ прорѣченіе. Азъ исполнихъ пророчество; като дойдохъ въ той островъ; открьхъ истый разумъ законовъ, но желаю да служи толкованіе мое за да царствува наедно сосъ челоуѣка кого ще избѣрете. А ради мене, азъ предпочитаю подобрѣ отечество мое, малый и нищій островъ Итакій, отъ тья сто градища Критскій, и отъ славу и богатство сего украшеннаго царства. Оставьте ме да послѣдовамъ онова, що опредѣлиха урисницы заради мене. Ако и да се борихъ на вашія подвиги, не сотворихъ това съ намѣреніе да царувамъ здѣ; но само да придобья вашу честь и ваше сострадательство, кое ми є нужно, за да ми помогнете да се връна безъ забаву на мѣсто рожденія моего желаю подобрѣ да се подложа отцу моему Одиссею, и да утѣша сладчайшую мою матеръ Пе-